

[Rager.]

Christensen i 1905 overtog Forsvarsministeriet, havde man altid anvendt Militære til de to militære Ministeriers Ledelse; det ansaa man ogsaa for nødvendigt. Men siden har man jo principielt frigjort sig for slige Ideer. Det nu delte Kultusministerium ledes for Tiden af en Gaardejer og en Lærer, Forsvarsministeriet ledes af en cand. mag. og Politiker, og mon det nu ikke ogsaa var paa Tide, næste Gang Justitsministerposten skal besættes, at faa gjort op med den gamle Overtro — hvad jeg anser det for at være —, at Justitsministerposten absolut skal beklædes af en Jurist. Jeg er nær ved at tro, at dette Ministerium, der har Brug for de allerbedste Jurister til sine højeste Embedsposter, meget let vilde være i Stand til at klare sig med en efter samme Regler som ved andre Ministerposters Besættelse udnævnt Politiker. Det er dog i hans sidstnævnte Egenskab og ikke som Jurist, vi her i Rigsdagen ønsker at forhandle med Ministeren. Det vilde interessere mig, hvis den nuværende Justitsminister vilde udtale sig om dette Problem. Jeg behøver ikke at sige, at jeg haaber paa at faa et Svar ikke fra Juristen Unmack Larsen, men fra Politikeren Unmack Larsen, og jeg ønsker naturligvis at faa hans personlige Svar og ikke et departementalt udarbejdet Svar, for et saadan Svares Indhold tror jeg, at jeg paa Forhaand kan tænke mig til.

Traditionen tro vil jeg ikke unnlade ogsaa i Aar at sige et Par Ord om mine Ønsker for den nye Færdselslov. Jeg kan maaske først en passant bemærke, at jeg vilde synes, Færdselsloven laa bedre under Ministeriet for offentlige Arbejder, hvor Vejlov og lignende Love ligger, end under Justitsministeriet. Men nu ligger den under Justitsministeriet, og jeg maa da henvende mig til den højtærede Justitsminister.

Jeg har i de sidste Par Aar peget paa Vigtigheden af, at de Personer, der fører Bil, saa vidt muligt er paa Toppen af deres Vitalitet, at de altsaa hverken er søvnige, syge eller paavirkede af nogen Art af Stoffer, der nedsætter deres Reaktions-evne, saasom Narkotika og Alkohol. Jeg har derfor foreslaaet, at det i Loven blev bestemt, at Narkotika, Spiritus eller søvndyssende Lægemidler ikke maatte være nyt i de sidste 8 Timer før en Person sætter sig til at køre Bil. Jeg gentager mit Ønske i Aar.

Det har glædet mig i en Kronik af Professor Sand, offentliggjort i et Blad her i Byen, at se, at en norsk Lov af 16. Juli 1936 allerede har indført en saadan Bestemmelse.

Den nævnte Kronik er i øvrigt et Forsvar for Retslægeraadets Indstilling til Ministeriet om, at ingen maa føre Bil, naar der i hans Blod er en Alkoholkoncentration over 1 pro mille, men dog skulde de, der viser Symptomer paa Paavirkning ved en mindre Alkoholkoncentration, alligevel anses for berusede. Naar man læser Kronikken, føler man sig absolut ikke beroliget ved de saaledes gengivne Bestemmelser, der alt for meget smager af Katedervisdom. Den Mand, der taaler Alkohol ret godt, og som ikke paa sine Omgivelser gør et paavirket Indtryk, maa altsaa medføre en Alkoholkoncentrationsmaaler for at blive klar over, om han kan faa Lov til at køre uden at risikere noget. Nej, lad os hellere faa det klare Forbud mod Alkohol og andre paa lignende Virkende Midler de sidste 8 Timer før Kørselen.

Dernæst vil jeg gerne gentage: det eneste rationelle er at have Højrevigepligt, naar man har Højrekørsel. Tidligere har man afvist at gaa over fra Højreforkørselsret til Venstreforkørselsret under Henvisning til Overgangsvanskelighederne. Men efter at Forkørselsret er afløst af Vigepligt, kan der kun ske dette ved Overgangen, at begge Vogne holder tilbage, og det kan jo ikke andet end være en kort Forsinkelse i Overgangstiden, som man sikkert hurtigt kan komme ud over.

Det har glædet mig at se, at den højtærede Handelsminister vil faa Lejlighed til at iværksætte en mere ensartet Rationering af Elektricitetsforbruget. Jeg tror ogsaa, det er rigtigt, at man ser at faa Regler for det. Jeg tror i øvrigt, det er et af de Omraader, hvor man ikke behøver at gaa til nogen alt for stærk Rationering, og jeg gør i alt Fald opmærksom paa, at Virkningerne af en Rationering er af en økonomisk meget haard Karakter for de fleste Kommuner. Men der er et specielt Omraade, jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa.

Den Rationering af Elektriciteten, man foretager, gælder jo særlig Lysforbruget. I de senere Aar, hvor Elektriciteten var blevet meget billig, har man i stigende Grad anvendt den saakaldte hel-indirekte Belysning, der i Strømforbrug er 2—3 Gange saadyr som den Belysning, man opnaar ved andre Anordninger. Det forekommer mig derfor, at det var værd at overveje, om det ikke vilde være rigtigt at gaa til et Forbud mod Anvendelse af indirekte Belysning. Jeg henstiller dette til Overvejelse.

Naar man drøfter Spørgsmaalet om Landbrugets Forhold, vender man meget ofte tilbage til Spørgsmaalet om Forrent-